

ת"פ 39709/09/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 39709-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981; שתי עבירות של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ותקיפה סתם (בת זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. כתב האישום המתוקן מתאר בחלק הכללי כי הנאשם והמתלוננת נשואים מזה 14 שנים ולהם חמש בנות משותפות. כן צוין שבמהלך שנת 2015 או בסמוך, בעקבות אירוע שהתרחש בביתם, עזבה המתלוננת למקלט מוגן לנשים מוכות וכעבור כשבועיים שבה לביתם. בהמשך מתאר כתב האישום שני אישומים.

3. **באישום הראשון** תואר אירוע מיום 10.7.21 בו התנהג הנאשם באופן אלים בבית לאחר שצרך אלכוהול, השליך מכשיר טלפון וציוד איפור וכן השליך ארצה בגדים מהארונות והשתולל בחדרי הבנות. הנאשם התרגז על המתלוננת וחילש את אחר הטלפון הנייד שלה. היא סירבה לאפשר לו להביט בטלפון שלה ופנתה לבנותיה בסימן מוסכם על מנת שיזעיקו את אמו שגרה בסמיכות. כשהגיעה האם, השליך הנאשם תיק לכיוון המתלוננת ולאחר חילופי דברים בינו לבין אימו, יצאו שניהם מהבית. בעקבות אירוע זה החליטה המתלוננת לצאת בשנית למקלט מוגן לנשים מוכות ויחד עם בנותיה עברה למקלט באזור תל אביב ביום 13.7.21. באותו היום שוחח הנאשם עם עובדת סוציאלית ממחלקת הרווחה שמסרה לו שהמתלוננת ובנותיו נמצאות במקלט שמיקומו חסוי. לאחר מספר דקות הגיע הנאשם למשרדי הרווחה, ביקש לראות את הבנות וכשסורב עזב את המקום. לאחר מספר דקות התקשר הנאשם למשרדי הרווחה ואיים על העובדת הסוציאלית שאם לא יתאפשר לו לדבר עם בנותיו היום, הוא יגיע לרווחה וישרוף את המשרדים. לאחר כעשר דקות הגיע הנאשם בשנית למשרדי הרווחה ואיים על העובדת הסוציאלית במקום בצעקות באומרו "אני עכשיו רוצה לדבר עם הבנות שלי ואם לא אני אשרוף לכן את המקום, אני יוציא לכן פה 7 גופות".

כתב האישום ממשיך ומתאר שבין המועדים 13.7.21 ועד ליום 14.9.21 שלח הנאשם הודעות לטלפון הנייד של המתלוננת והתקשר אליה ממספרים שונים לרבות ממספר חסוי, בעודה במקלט, ניסה ליצור עמה קשר ולשכנעה לשוב לביתם. ביום 23.8.21 כתב הנאשם למתלוננת שהוא יודע היכן היא אבל שלא תדאג כי הוא לא יגיע אליה. הודעה זו גרמה למתלוננת לבהלה. בשלב מסוים קיבל הנאשם לידיו פירוט חיובים של חשבון כרטיס האשראי של המתלוננת, ממנו למד שנעשו בכרטיס האשראי עסקאות בעסקים באזור תל אביב. ביום 14.9.21 נסע הנאשם ברכבו של אחיו מאזור הקריות לאזור תל אביב על מנת לאתר את המתלוננת והבנות באמצעות מיקום בית העסק בו בוצעו העסקאות. הנאשם הגיע לבית העסק, הציג לעובד תמונות של המתלוננת והבנות וביקש לקבל פרטים על מיקום מקלט באזור. לאחר מכן פנה לאזרח נוסף בגינה ציבורית ותחקר אותו על אודות קיומו של מקלט מוגן באזור. האזרח הזעיק את כוחות המשטרה שאיתרו את הנאשם ברכב בו נמצאו בקבוקי אלכוהול פתוחים וממנו נודף ריח של אלכוהול. במושב שליד הנהג נמצאו סכין יפנית וכן להב של סכין יפנית. בתא הכפפות נמצאה סכין יפנית נוספת ובתא המטען אֶלֶה מעץ.

4. **באישום השני** תואר אירוע מיום 23.5.21 עת שב הנאשם לבית המשפחה בשעות הלילה כשהוא בגילופין. הנאשם והמתלוננת החלו להתווכח, ומשזו סירבה לצאת מחדר השינה אמר לה הנאשם שהיא לא תישן כל הלילה, קילל אותה ומרח על פניה תכולת כריך שהכין לעצמו. הנאשם אחז במתלוננת בחולצתה ומשך אותה לכיוון הכיריים במטבח. המתלוננת בתגובה אמרה לנאשם כי תזמין משטרה, שאז התקשר הוא בעצמו למשטרה ויצא מהבית. שוטר שהיה בדרכו לבית המשפחה התקשר לנאשם, והוא בתגובה קילל אותו. הנאשם נעצר מחוץ לביתו ובחיפוש שנערך על גופו בתחנת המשטרה נמצאה סכין יפנית במכנסיו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. המתלוננת העידה במסגרת הטיעונים לעונש וציינה שבשום שלב לא חשה מאוימת על ידי הנאשם וכי עזיבתה אל המקלט הייתה "כדי שילמד לקח". המתלוננת הוסיפה וטענה שהנאשם לא החסיר דבר ממשפחתו וכי ברצונה לשקם את יחסיה עמו, אגב השתלבות בטיפול זוגי, ולסייע לו בהליך גמילה מאלכוהול. המתלוננת הדגישה שלאחר שחרורו מהמאסר לא ישוב הנאשם להתגורר איתה ועם הילדות עד אשר יעבור הליך גמילה.

6. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר באירועים חמורים המלמדים על דפוסי קנאה ורכושנות של הנאשם כלפי המתלוננת. נטען שמדובר בנאשם שהתחקה אחר מיקומן של המתלוננת ובנותיו בתחום רב ואף החזיק בשתי הזדמנויות בסכינים יפניות ואיים על עובדת סוציאלית. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם בטחונה ושלמות רוחה של המתלוננת וכי הפגיעה בהם ממשיכה לאור ריבוי העבירות ונסיבות ביצוען. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולאמור בדוח סוציאלי משב"ס (שהוגש לבקשת הנאשם. ביחס למתחם העונש ההולם נטען שיש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום וכי המתחם באישום הראשון נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ועד 40 חודשים מאסר בפועל, ובאישום השני נע המתחם בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם נטען שמדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי ולאור מכלול הנסיבות יש למקם את עונשו בחלקם האמצעי של המתחמים ולגזור עליו 30 חודשי מאסר בפועל בגין האישום הראשון, ו-20 חודשי מאסר בפועל בגין האישום השני, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

7. ההגנה טענה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי רב, כמו גם את עדות המתלוננת וכי יש לראות בהודאה זו משום חרטה וקבלת אחריות. לשיטת ההגנה לא מדובר בעבירות אלימות ברף גבוה, הן לא בוצעו בתחכום ולא נגרמו למתלוננת חבלות כלשהן. נטען כי הנאשם ביקש לפגוש את בנותיו ועל רקע זה פנה לעובדת הסוציאלית ובהמשך נסע לאזור תל אביב. ההגנה טענה שהסכינים שנתפסו ברכב אינן קשורות לחיפוש אחר המתלוננת והבנות ומדובר בעבירות נפרדות לחלוטין. בדומה לעמדת המאשימה, נטען שיש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום וכי כל מתחם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם טען עוד שמדובר בנאשם העצור מזה כשלושה חודשים, עברו אינו מכביד וכי הדו"ח הסוציאלי של שב"ס מעיד על תחילתו של טיפול. ההגנה הוסיפה וטענה שהנאשם פנה מיוזמתו בחודש ספטמבר 2021 לאגף לשירותים חברתיים בעירייה וביקש להשתלב בטיפול, אך מפאת העומס לא שולב. נטען עוד שיש להביא בחשבון את עמדת המתלוננת, שהעידה שברצונה לשקם את היחסים עם הנאשם ולסייע לו להשתלב בטיפול. כן הגיש הסנגור מסמכים בדבר מצב כלכלי קשה וכן בדבר מצבו הרפואי של אחיו של הנאשם. לגופו של עניין עתרה ההגנה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

8. הנאשם בדברו האחרון ביקש לתת לו הזדמנות לשקם את חייו ולהשתלב בהליך טיפולי מחוץ לכותלי הכלא. כן ציין שמדובר במעצר ראשון בחייו ואין בכוונתו לשוב לכך.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

9. כאמור, הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום ואני מקבל טיעון זה. האירועים התרחשו בהפרשי זמן ניכרים והגם ששניהם קשורים ביחסו של הנאשם למתלוננת והם מהווים פרקים שונים במערכת יחסי הצדדים, אינני סבור שמדובר בעבירות המקיימות את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.2014)). עם זאת, בכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים, שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מלאכותית משהו.

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הנאשם הורשע במספר עבירות שונות ואיתייחס להלן לערכים המוגנים שנפגעו בשל עבירות אלו.

(-) הערך המוגן שבעבירת פגיעה בפרטיות עניינו באוטונומיה של האדם ובזכותו לפרטיות מפני הציבור בכלל ואנשים מסוימים בפרט. בילוש והתחקות אחר פעולותיו של אדם פוגעים בערכים אלו. במקרה זה עצמת הפגיעה בערכים אלו אינה גבוהה וזאת על רקע טיב ההתחקות, הפעולות שנעשו לקידומה ומטרתה.

(-) עבירות אלימות המופנות כלפי פרטי התא המשפחתי פוגעות בכבודם ובזכותם לביטחון ולהגנה כמו גם לפגיעה

בשלמות גופם (רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019)). הדברים עלולים אף להסלים ולהוביל לתוצאות קשות שעה שהרקע לאירועים הוא פרידה או קנאה.

(-) איומים המופנים כלפי עובדי ציבור ובכלל זה עובדים סוציאליים פוגעים לא רק בשלוות רוחם, אלא גם ביכולתם לספק שירות חיוני לציבור, דבר הפוגע בעקיפין בציבור כולו.

(-) ביחס לעבירת החזקת הסכין שלא למטרה כשרה, הרי שהיא יוצרת סיכון ממשי לפגיעה בשלום הגוף ובטחון הציבור. מטעם זה ראה המחוקק להגביל לא רק את השימוש בכלי נשק זה, אלא אף את עצם החזקתו והכל אם אינו מוחזק למטרה כשרה (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

11. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות: מעובדות האישום הראשון** כעולה כי בשל התנהגות הנאשם, בין היתר על רקע צריכת אלכוהול מופרזת, נאלצו המתלוננת והבנות לעזוב את הבית למקלט מוגן לנשים מוכות. יודגש שהתנהגות זו לא השתכללה לכדי עבירה כלשהי בכתב האישום אלא היא מהווה מעין רקע לשרשרת עבירות נוספות שאירעו בהמשך בשל חוסר יכולתו של הנאשם להשלים עם עובדה זו. כך, איום הנאשם על עובדת סוציאלית איומים קשים וחמורים. איומים אלו באו על רקע רצונו לדבר עם בנותיו, דבר שנטען בפניו שאינו אפשרי. כן אדגיש שהנאשם אמנם עשה ניסיונות ליצור קשר עם המתלוננת ואולם ניסיונות אלו לא לוו בדברי איום כלשהם או בפעולה כוחנית וכי לא היה קיים צו כלשהו האוסר עליו יצירת קשר. אף בעניין זה אציין שחרף ציון פרטים אלו בכתב האישום, לא יוחסה לנאשם עבירה כלשהי בגין כך. אף ביחס לטענה בדבר עיון בפירוט כרטיס האשראי של המתלוננת, אין למצוא בכתב האישום פרטים המלמדים על כך שהדבר נעשה אגב עבירה. ביחס לניסיונות איתור המתלוננת והבנות, הרי שאף הם לא לוו בפעולה כוחנית כלשהי או בעבירה (אך בהתאם להודאת הנאשם פעולות אלו כשלעצמן היוו התחזקות אסורה המגלמת עבירה של פגיעה בפרטיות). כאן המקום להדגיש שברכבו של הנאשם נמצאו סכינים וכן אֶלֶה, ואולם אין ללמוד מכתב האישום שהם קשורים בדרך כלשהי לעובדה שהנאשם פעל באותה עת לאתר את המתלוננת ובנותיו ובוודאי שאין ללמוד מכתב האישום שהנאשם ביקש לעשות שימוש לרעה בכלים אלו. עובדות מחמירות אלו לא צוינו בכתב האישום ואין מקום להסקת מסקנה מחמירה זו (ע"פ 5735/18 דוד (דאוד) גודובסקי נ' מדינת ישראל (9.12.2019)), מה גם שמסקנה זו מחייבת מסקנה נוספת והיא שהמעשה הגיע לכלל ניסיון תקיפה או אף עבירה חמורה יותר ותוצאה זו בוודאי שאינה ראויה. עם זאת, מובן שעצם החזקת כלים אלו אסורה ומצביעה על מסוכנות ופוטנציאל נזק, קל וחומר על רקע פעולותיו אותה עת והעובדה שהיה שתוי.

באירוע המגולם באישום השני מידת האלימות בה נהג הנאשם קלה יחסית והתקיפה המיוחסת לו הסתכמה בכך שמשך את המתלוננת בחולצתה. כן מתואר שבאירוע זה נהג הנאשם בצורה בוטה ומבזה כלפי רעייתו בכך שמרר על פניה את תכולת הכריך שהכין, אך אדגיש שכתב האישום לא ייחס לו בשל כך עבירת תקיפה או כל עבירה (ראה התיקון בסעיף 2 שהגדיר מהי ההתנהגות המהווה עבירת תקיפה). בהמשך, משנעצר הנאשם מחוץ לביתו, נמצא על גופו סכין יפנית. ודוק: אף בעניין המילים הבוטות שהשמיע כלפי השוטר לא ייחסה המאשימה לנאשם כל עבירה.

12. **מדיניות הענישה הנוהגת:** מטבע הדברים קשה למצוא גזרי דין הכוללים סיפור מעשה זהה לענייננו הכולל את כל העבירות בהן הורשע הנאשם וזאת בשל מורכבותו של מקרה זה. עם זאת אפנה למקרים הבאים שיש בהם

ללמד על אודות מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים יחסית.

(-) בעניין עבירות אלימות כלפי בת זוג ופגיעה בפרטיות אפנה לרע"פ 149/19 **קובי פפאשולי נ' מדינת ישראל** (10.1.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשורת עבירות איומים כלפי בת זוג, הטרדה ופגיעה בפרטיות ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. הנאשם במקרה זה התקשר למתלוננת מאות פעמים וכן שלח לה הודעות בהן איים עליה ברצח, דרש לדעת היכן היא שוהה ובשני מקרים אף הגיע למקום בו שהתה, יצר עמה קשר טלפוני ודרש להסיעה לביתה או למקום עבודתה, על אף סירובה. עברו של הנאשם היה מכביד; ת"פ 59593-07-20 **מדינת ישראל נ' מגרלישוילי** (2.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פגיעה בפרטיות וניסיון לפגיעה בפרטיות, בכך שביקש להתחקות אחר מיקומה של המתלוננת אשר שהתה במעון לנשים מוכות, בעוד הוא אסיר וערעור בגין עבירות אלימות כלפיה תלוי ועומד. הנאשם נידון לחודש מאסר בפועל ומאסר על תנאי; עפ"ג 50087-06-21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.10.2021), בו הוטלו 18 חודשי מאסר על נאשם שהורשע בריבוי עבירות של הפרת צו בית משפט, פגיעה בפרטיות, איומים ותקיפה סתם, והכל על רקע פרידתו מהמתלוננת. במספר רב של הזדמנויות התחקה הנאשם אחר מיקומם של המתלוננת ואחיה, אצלו התגוררה, יצר עמה קשר בניגוד לצווים שיפוטניים, הגיע למקום עבודתה, ובמקרה אחד אחז בכתפיה ובהמשך ביקש למנוע ממה להתקשר למשטרה. עברו של הנאשם כלל עבירות רלוונטיות אך ישנות; רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. במהלך ויכוח בין הנאשם לבין אשתו, דחף אותה הנאשם לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ערעור הנאשם נדחה, כמו גם בקשת רשות ערעור שהגיש; עפ"ג 13291-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (17.12.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ועבירה של היזק לרכוש במזיד, ונידון למאסר על תנאי וצו מבחן. במקרה זה, בשני אירועים אחז הנאשם בכוח בחולצת המתלוננת ושפך מים על פניה, ובאירוע נוסף שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה. ערעורו נדחה; ת"פ 2972-05-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.7.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, והיזק לרכוש ונידון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. במקרה זה, הנאשם משך בשערה של המתלוננת, חטף מידה את מכשיר הטלפון הנייד שלה, זרק אותו מספר פעמים עד שהתנפץ, ולאחר מכן פגע בה במכת אגרוף. באירוע אחר דחף הנאשם את המתלוננת.

(-) בעניין עבירות איומים כלפי עובדים סוציאליים אפנה לרע"פ 3057/18 **פלדמן נ' מדינת ישראל** (20.6.2018), בו נידון עניינו של נאשם שבמהלך שיחת טלפון עם העובדת הסוציאלית שטיפלה בזמני השהות עם בתו, איים עליה כמו גם על בתו ואביו. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, אגב הפעלת מאסר מותנה בחופף; ת"פ 7705-03-18 **מדינת ישראל נ' אמסאעד** (25.2.2020), בו הורשע נאשם בשתי עבירות איומים, בשני כתבי אישום שצורפו. באחד איים על מנהלו במקום העבודה ובשני איים על עובדת סוציאלית. הנאשם נידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי; עפ"ג 31668-08-17 **עדואן נ' מדינת ישראל** (22.10.2018), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית ונידון ל-4 חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה, הגיע הנאשם למעון בו אמור היה לפגוש את ילדיו וכשנאמר לו שהפגישה בוטלה, איים על העובדת הסוציאלית שהייתה במקום.

(-) בעניין עבירת החזקת סכין אפנה לע"פ 11180-01-13 **מדינת ישראל נ' סמילה** (18.2.2014), בו

הורשע נאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכך שהחזיק על גופו סכין בשעת ערב במרכז מסחרי, ונידון לחודשיים מאסר בפועל לאחר שלא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות. ערכאת הערעור קבעה שמתחם הענישה ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 28790-05-16 **אלעד אלוני נ' מדינת ישראל** (1.1.2017), בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סכין על גופו שלא למטרה כשרה ונידון ל-30 ימי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות; ע"פ 59830-01-16 **כהן נ' מדינת ישראל** (20.4.2016), בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה בכך שהחזיק ברכבו סכין, ונידון לצו של"צ ומאסר מותנה; ע"פ 33615-06-16 **מיכאל אוחנה נ' מדינת ישראל** (25.10.2016), בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכך שנתפס מחזיק סכין בשעת לילה מאוחרת באחד מחופי הכנרת. הנאשם נידון לחודשיים מאסר בכליאה, לאור אי התאמתו לביצוע עבודות שירות; ת"פ 6440-05-15 **מדינת ישראל נ' אפראימוב** (17.7.2016), בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בכך שבעודו במעצר החזיק בתחתוניו סכין, והוא נידון לחודש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; ת"פ 8434-06-15 **מדינת ישראל נ' לוי** (14.3.2016), בו הורשע נאשם שהחזיק ברכבו סכין בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, ונידון למאסר מותנה והתחייבות; עפ"ג 14809-09-19 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (8.1.2020), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין שלא למטרה כשרה ונידון למאסר על תנאי וקנס. הנאשם שהה ברכבו בחניה ציבורית והחזיק בין רגליו בסכין מתקבעת; ת"פ 42136-05-20 **מדינת ישראל נ' מג'די מושלב** (21.10.2021), בו הורשע נאשם בשתי עבירות של החזקת סכין ברכבו ונידון למאסר על תנאי וקנס.

13. לאור כל זאת, דעתי היא שמתחם הענישה באישום הראשון נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ואילו באישום השני נע המתחם בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי שיקום המצדיקים לחריגה לקולה ממתחם הענישה, לא התבקש תסקיר ולא הובאו כל נתונים בדבר סיכויי שיקום הנאשם, זולת דוח סוציאלי מטעם שב"ס אליו אתייחס בהמשך.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 36) ואת הודאתו אשר ביטאה נטילת אחריות וחרטה ואף חסכה זמן שיפוטי כמו גם את עדות המתלוננת. הבאתי גם בחשבון שהנאשם עצור תקופה לא קצרה בתנאים הקשים ממאסר וכן את מצבו הכלכלי ונסיבותיו האישיות. הבאתי בחשבון גם את עברו הפלילי הקל יחסית, הכולל עבירה אחת משנת 2016 שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית.

16. כאן המקום להתייחס לעמדת המתלוננת אשר ביקשה שלא להחמיר בעונשו של הנאשם ולאפשר להם לשקם את חיי הזוגיות והמשפחה לאחר שהנאשם יעבור גמילה מאלכוהול. המאשימה טענה שמדובר בעמדה הבאה מתוך תחושת נזקקות וכי אין לתת לה משקל ממשי. ההגנה מנגד טענה שמדובר באישה הפועלת מתוך שיקול דעת ראוי ולראיה שלא היססה ועזבה למקלט כשהרגישה צורך בכך. שמעתי את המתלוננת שאף הגישה לתיק מכתב מפורט.

התרשמתי מאישה עצמאית המבקשת לשקם את חיי המשפחה ובצד זאת לא לאפשר לנאשם לשוב ולהתגורר בבית המשפחה טרם שיעבור טיפול. סבור אני שיש לתת לעמדה זו משקל לצורך קביעת מידת העונש, אם כי מובן שאין מדובר בשיקול מכריע (ע"פ 2455-09-11 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2011)).

17. עוד הבאתי בחשבון את הדו"ח הסוציאלי מטעם שב"ס, אשר התקבל לבקשת הנאשם ללא התנגדות המאשימה אשר אף פעלה להגשתו (לאפשרות הסתמכות על דו"ח סוציאלי של שב"ס ראו: עפ"ג 26639-03-20 מדינת ישראל נ' יצחק קנורפל (14.4.2020)). מהדו"ח עולה שמזה כחודשיים משולב הנאשם במסגרת טיפולית בבית המעצר בתחום ההתמכרויות, אך הוא מצוי עדיין בשלבי התאקלמות, מתקשה בהצבת גבולות וקבלת סמכות וזקוק להעמקה טיפולית במסגרת אינטנסיבית על מנת לערוך שינוי משמעותי. המאשימה טענה שהדו"ח אינו מצביע על אופק שיקומי. ההגנה ביקשה ללמוד ממנו שנאשם החל להכיר בבעיותיו, משתף פעולה, מוסר בדיקות שתן נקיות ומצוי בתחילתו של טיפול. לדידי, מדובר אמנם בדו"ח מעודד, אך הוא אינו מבטא יותר מתחילתו של רצון בשינוי אשר אין לדעת אם יניב תוצאה חיובית לאחר שחרור הנאשם. יש לקוות שהנאשם אכן ימצא את הכוחות להיגמל מתלותו באלכוהול למען משפחתו ולמענו. בעניין זה אוסיף עוד שהנאשם פנה טרם מעצרו מיוזמתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר מגוריו ונכנס לרשימת המתנה (ענ/2) ואף בכך יש ללמד על רצונו בשינוי (הערה: הפנייה הייתה ביום בו שם הנאשם פעמיו לחפש את המתלוננת ובנותיו שאז נעצר).

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 14.9.21.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"ב, 22 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.